

Kudas ma linnan kohvipoodin käisi

Üitspäev olli mul suuren linna asja-aamist. Ai sis kähku oma asja kõrda ja kõndsi raasike müüdä uulitsit. Jahe akas ja kõtt läits kah tühjas. Mõtli, et lää istu kunnigile lämmese maha. Olligi peris keset linna üits suur ja uhke maja, kos ilmatu ulk puute ja mõni söögikoht kah sihen. Aste sissi ja sõitsi sis esiliikva repige ülemise kõrra pääle- sääld ju ää alla vaadete, ilma ja inimesi uuri.

Säälsaman olligi kohe üits uhke kohvipuut. Tüdriku seisive leti taga jusku vällänäitusel, lavva ollive kik laasist ja sainu nigu es olegi- kik puha laasist, vaate siia- või sinnapoole. Uhke värk.

Mõtli sis, et istu kah maha, puhka jalga ja proovi suure linna süüki-juuki. Tüdrük kamand mu kohe istma ja lubas esi küsime tulla, mes ma taha. Üte papre pääl ollive puha söögi-joogi üles kirjutet, a egä ma sellest pallu aru es saa, oles nigu eesti keelen ollu, a nigu es ole kah: wrapi, con carne, ceasari, mozzarella, pepperoni, cafee latte, capuccino, cream vanilla ja iki nõnda edesi. Önnes tulli tüdrük tagasi ja ma küsse, et kas iki arilikku koorege kohvi kah om. Neiuke lubas tuvva. Inda vaadeten ma pellässi küll, et kas ma jõvva nõndapallu kohvi ärä juvva ütekõrrage- siandse raha iist pias ju terve kannutävve saama. A egä ma ei ole kah sita pääl riisutu, ku üitskõrd linna om tultu, sis iki kige raha iist.

Nujah, a süvva tahas nagu kah midägi, keru joba peris eles minnu. Lugesu iki edes- ja tagaspidi sedä paperd, a küside kah es tihka, et mes nii imeligu sõnade puha tähendeve. Lõpus sis vaadessi vällä üte lämme salati, kos pidi loomaliha kah sihen oleme. Sii või peris ää olla, mes sest, et selle raha iist saa naabremihe käest kolm kilu liha ja karbi mune päälekauba kah. Telsi ärä.

Es läägi pallu aiga müüdä, ku tulligi neiuke miu kohvige. Kohvitass olli nõnda tillike ku sõrmkübar ja raasike musta ollust olli põhja kallatu, tõise sõrmkübarege olli sis piim man. Oles ma seda täädan, et neil säääl kõrralikku kruusi ei ole, ma oles võinu ju oma jao kodust üten võtta! A nüid es ole enämb midägi tetä, tullu leppi sellege. Akassi sis pruuvma, et mes mekki sii linna kohvi kah om. Ah sa kurivaim! Nu küll sii olli mõru-kibe-apu. Es avite sii suhkur egä piim kah kedäki. A nu mes sa`s mõtlet-ku esi kah kodun luskatävvele kohvile sõrmkübäretävve vett pääle kaldas, tules vast siandesama mõru liim vällä. Nõndapallu ole ma nüid targemb, et ku järgmine kõrd linna peenembese kohvipuuti lää, võta oma ää pooletoobitse kruusi üten.

Ja sis tuudi salat. Või noh, kigepäält tuudi üits taldrik, kos olli raasike rohilest rämpsü pääl. Ma sis uutsi, et kunas sii peris süük kah tuvvas. A võta näpust, tullu vällä, et sii omgi miu kallis lihasalat. Nu akassi sis lähembeld vaateme ja eitusi peris ärä. Taevaesäke, neil es ole esiki puhast taldrikut- veere ollive puha imelikke pruune jutte täüs, nigu kõttust valla kärbläne oles pääl kõndin. Tahtsi joba tüdrükut õigate ja ilma sitmede taldrikut nõuda, a sis akassi ümmerringi vaateme ja näi, et mõnel tõisel olli kah siande ärä määrutu taldrik ehen. Tulli jälle leppi, mes muud. Võtsi sis väitse ja kahvle ja akassi sedä värki sorkma. Muud pääle rohilese eina es paistagi. Pruuvsi. Olli vähä mõru ja mudu ilma maigute-noh, nigu ein iki, a õnnetuses olli sinna ütte aput liimi pääle lännu-sii olli viil irmsamb. Ei mõista arvate, mes sii olli, a ais olli siande, ku kassipulma aal aida man. Liha es paista. Sorksi sis iki edesi ja lõpus sai aru, et nii paar tillikest pruuni junnikest, jusku jänessepabula säääl einde vahel, omgi miu liha. Sorgassi suhu ja akassi närime, a sellest es ole pallu abi. Sii koradi liha olli nõnda sikke ku kengätald. Mätsuti mes ma mätsuti tedä, aga jagu es saa. Önnes ollive tiksukse nõnda tillikse, et sai terven tükin alla neelda. Ega´s kallist linnasüüki raisate ei või! Oles sedä lihakest säääl raasike rohkemb ollu, vat sis

ma oles ta kilekotti toppin ja kodun paaris tunnis ahju küdsäme pannu. Küll sis oles ää pehme ja mahlatse liha saanu.

Vat sedäsi sis. Kohvipoodin olli käitu, raha olli massetu, a kõtt akas järest kõvembet pilli aame. Ku ma paari tunni peräst kodu jõusi, vitsuti kohe kõtu ääd karduleputru täüs, sei puul pätsi saia ubinemoosige pääle ja sai aru, et selleperäst nii linnatüdriku nõnda peenikse ja nälgunu omgi- neil ei ole ju säääl midägi süvvä.

Peräst ma sai tääda, et sii kohvipuut olevet väige trendikas ja eksklusiivne kah viil ja puha rikka äriinimese pidive säääl käimä. Nujah, olgu ta sõs päälegi trendikas ja eksklusiivne, a süvvä es ole säääl küll midägi.

Ilves Kristi